

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu m. 245/2’de Düzenlenen Sahte Banka veya Kredi Kartı Üretme Suçunun, 5464 sayılı Kanun m. 37/2’de Düzenlenen Kredi Kartı Sözleşmesi veya Eki Belgelerde Sahtecilik Suçu İle İçtima İlişkisi

The Relationship Between the Crime of Producing a Fake Bank or Credit Card, as regulated in Article 245/2 of the Turkish Penal Code No. 5237, and the Crime of Forgery of Credit Card Agreements or Attached Documents, as regulated in Article 37/2 of the Law No. 5464

Veysel TOPUZ*

Öz

765 sayılı Türk Ceza Kanunu zamanında banka ve kredi kartlarının kötüye kullanımına yönelik gerçekleştirilen eylemlerin cezalandırılmasına ilişkin müstakil bir suç düzenlenmiş değildi. Yalnızca 765 sayılı TCK’ya 06/06/1991 tarihinde eklenen 525/b maddesi ile bilişim sistemi aracılığıyla hukuka aykırı yarar elde edilmesi suçu düzenlenmişti. Sahte banka veya kredi kartı üretimini cezalandıran müstakil bir hüküm ise bulunmamaktaydı. Bu tarz bir eylem sahtecilik suçları kapsamında değerlendirilmekteydi.

Banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması fiillerinin müstakil suç olarak ihdası ilk defa 01 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK’nın 245. maddesiyle birlikte gerçekleşmiştir. İlgili madde ilk yürürlüğe girdiğinde iki fıkradan ibaret iken sonradan yapılan eklemeler ve değişikliklerle beraber toplam beş fıkradan müteşekkil hale gelmiştir. 5237 sayılı TCK’nın 245. maddesine baktığımızda tek bir maddede üç farklı suçun düzenlenmiş olduğunu görürüz. Bu suçlar, gerek korunan hukuki değerleri ve unsurları gerekse de yaptırımları itibarıyla birbirinden farklıdır. Maddenin birinci fıkrasında, gerçek bir banka veya kredi kartının kötüye kullanılması suçu, ikinci fıkrasında sahte banka veya kredi kartı üretmek, satmak, devretmek, satın almak veya kabul etmek suçu ve son olarak üçüncü fıkrasında sahte bir banka veya kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine veya başkasına yarar sağlama suçu düzenlenmiştir.

TCK 245/2’de sahte banka veya kredi kartı üretme fiili suç olarak düzenlenmiş iken 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu’nun (BKKK) 37/2. maddesinde ise, kredi kartı veya üye işyeri sözleşmesinde veya eki belgelerde sahtecilik yapma veya sözleşme imzalamak amacıyla sahte belge ibraz etme eylemi cezalandırılmaktadır. Kredi kartı sözleşmesi ve eki belgeler aynı zamanda birer özel belgedir ve bunlarda yapılan sahtecilik özel belgede sahtecilik suçunu (5237 s. TCK m.207) da oluşturmaktadır. Uygulama ve doktrinde bahsi geçen suçlar arasındaki içtima meselesinin halli meselesi bir hayli tartışmalıdır. Bizde çalışmamızda bu suçlar

Hakemli Araştırma Makalesi / **Makale Geliş Tarihi:** 31.10.2025 – **Makale Kabul Tarihi:** 04.12.2025.

Atf: Veysel Topuz ‘5237 sayılı Türk Ceza Kanunu m. 245/2’de Düzenlenen Sahte Banka veya Kredi Kartı Üretme Suçunun, 5464 sayılı Kanun m. 37/2’de Düzenlenen Kredi Kartı Sözleşmesi veya Eki Belgelerde Sahtecilik Suçu İle İçtima İlişkisi’ (2026) 4(1) TRÜHFD 44-64.

* Arş. Gör. Dr., İstanbul Medeniyet Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı, veyseltopuz_35@hotmail.com, ORCID:0000-0002-9831-2816.

arasındaki içtima meselesinin yargı kararlarında ve doktrinde nasıl irdelendiğini inceleyerek nihayetinde tartışmalı kısımlarda kendi görüşlerimizi belirteceğiz.

Anahtar Kelimeler

Özel belgede sahtecilik, Kredi kartı sözleşmesi, Sahte banka kartı, Kredi kartı üretme, İçtima

Abstract

At the time of Turkish Penal Code No. 765, there was no separate crime stipulated for the punishment of acts committed for the misuse of debit and credit cards. Only Article 525/b, added to Turkish Penal Code No. 765 on June 6, 1991, regulated the crime of obtaining an unlawful advantage through an information system. There was no separate provision penalizing the production of counterfeit debit or credit cards. This issue was considered within the scope of forgery. The establishment of the misuse of debit or credit cards as a separate crime was first established with Article 245 of Turkish Penal Code No. 5237, which entered into force on June 1, 2005. Initially consisting of two paragraphs, the article, with subsequent additions and amendments, comprised a total of five paragraphs. When we examine Article 245 of Turkish Penal Code No. 5237, we see that three separate crimes are regulated within a single article. These crimes differ from one another in terms of both their protected legal values and elements, as well as their penalties. The first paragraph of the article addresses the crime of misusing a genuine bank or credit card; the second paragraph addresses the crime of producing, selling, transferring, purchasing, or accepting a counterfeit bank or credit card; and finally, the third paragraph addresses the crime of obtaining a benefit for oneself or others by using a counterfeit bank or credit card.

While TCK Article 245/2 criminalizes the act of producing a counterfeit bank or credit card, Article 37/2 of the Turkish Penal Code No. 5464 penalizes the forgery of credit card or merchant agreements or their accompanying documents, or the presentation of forged documents for the purpose of signing a contract. Credit card agreements and their accompanying documents are also private documents, and forgery of these constitutes the crime of forgery of a private document (TCK Article 207, Article 5237). In this study, we will examine how the issue of aggregation between these crimes has been addressed in judicial decisions and doctrine, ultimately expressing our own views on the controversial aspects.

Keywords

Forgery of private documents, Credit card agreement, Fake bank card, Credit card production, Combination

GİRİŞ

Bilişim alanında yaşanan teknolojik gelişmeler, yaşamımızın birçok alanını etkilediği gibi bankacılık sektörünü de önemli ölçüde etkilemiş ve bu alanda birçok önemli değişiklik ve yeniliğe kapı aralamıştır. Mal veya hizmet alımlarında nakit para vermeksizin ödeme yapma imkânı sağlayan banka ve kredi kartlarının kullanılmaya başlamasının üzerinden uzun bir zaman dilimi geçmiştir. Hem dünya genelinde hem de ülkemiz özelinde banka ve kredi kartlarının hem sayısı hem de kullanım alanı her geçen gün artmaktadır.

Bankalar ve diğer finansal kuruluşlar, bankacılık alanındaki bilişim teknolojisinin gelişimine paralel olarak banka veya kredi kartı kullanıcılarına, nakit paraya ihtiyaç duymadan mal ve hizmet alımı yapmaları, internet veya mobil bankacılık sayesinde akıllı cep telefonları ile birçok bankacılık işlemini gerçekleştirebilme gibi sayısını daha da artırabileceğimiz imkanlar sunmaktadır. Üstelik vadeli/vadesiz hesap açma ya da kapatma gibi eskiden banka şubelerinden yapılması zorunlu olan birçok işlem şubeye dahi gitmeye gerek kalmadan yeni nesil, çipli kimlik kartları kullanılarak yalnızca birkaç dakika içinde yapılabilmektedir.

Ekonomik ve mali hayatın vazgeçilmezi durumunda olan önemi ve kullanıcı sayısı her geçen gün artan kartlı ödemeler sisteminin sağlıklı bir şekilde işleyişinin devam etmesi ve sistemin güvenliğinin sağlanması amacıyla “5464 sayılı Banka ve Kredi Kartları Kanunu” ile bu Kanuna dayanılarak çıkarılmış yönetmelik ve diğer ikincil mevzuat yürürlüğe konulmuştur. Getirilen bu düzenlemelerin temel amacı, banka ve kredi kartlarının çıkarılması ile bankalar arasındaki takas ve mahsup işlemleri ile kartlı ödemeler sisteminde yer alan kuruluşların faaliyetlerine ilişkin yöntem ve esasların belirlenmesini sağlamaktır.

Klasik ödeme yöntemlerine alternatif olan kartlı ödemeler sistemi internet kullanımının hızla genişlemesiyle birlikte oldukça önemli hale gelmiştir. Bugün gelinen noktada kartlı ödemeler sistemi sadece alternatif bir ödeme biçimi değil, bireylerin ekonomik alışkanlıkları ile tüketim alışkanlıklarını şekillendiren önemli bir olgudur. Zira kartlı ödemeler sistemi sayesinde sisteme dahil tüm taraflar önemli avantajlar elde etmektedirler.

Banka ve kredi kartlarının sayısının her geçen gün artması ve işlem hacminin de oldukça büyümesi, bilhassa internet üzerinden gerçekleştirilen alışverişlerde kredi kartı bilgilerinin kullanılıyor olması kartlı ödemeler sistemini kötü niyetli kişilerin hedefi haline getirmiştir. Mobil bankacılık uygulamalarına farklı cihazlardan giriş yapılması, şifrelerin ve kart bilgilerinin belli altyapılarda kayıtlı olarak kalması ve alışveriş esnasında otomatik doldurma özelliğinin kullanılması bu alanda işlenen suçlara geniş bir zemin hazırlamıştır. Bu suçların işlenmesini önlemek amacıyla hem uluslararası zeminde hem de ulusal hukuklarda çeşitli düzenlemeler yapılmıştır.

Ülkemiz özelinde, 765 sayılı Türk Ceza Kanunu zamanında banka ve kredi kartlarının kötüye kullanımına yönelik gerçekleştirilen eylemlerin cezalandırılmasına ilişkin müstakil bir suç düzenlenmiş değildi. Yalnızca 765 sayılı TCK’ya 06/06/1991 tarihinde eklenen 525/b maddesi ile bilişim sistemi aracılığıyla hukuka aykırı yarar elde edilmesi suçu düzenlenmişti.

Sahte banka veya kredi kartı üretimini cezalandıran müstakil bir hüküm ise bulunmamaktaydı. Konu sahtecilik suçları kapsamında değerlendirilmekteydi.

Banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması fiillerinin müstakil suç olarak ihdası ilk defa 01 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK’nın 245. maddesiyle birlikte gerçekleşmiştir. İlgili madde ilk yürürlüğe girdiğinde iki fıkradan ibaret iken sonradan yapılan eklemeler ve değişikliklerle beraber toplam beş fıkradan müteşekkil hale gelmiştir.

5237 sayılı TCK’nın 245. maddesine baktığımızda tek bir maddede üç farklı suçun düzenlenmiş olduğunu görürüz. Bu suçlar, gerek korunan hukuki değerleri ve unsurları gerekse de yaptırımları itibarıyla birbirinden farklıdır. Maddenin birinci fıkrasında, gerçek bir banka veya kredi kartının kötüye kullanılması suçu, ikinci fıkrasında sahte banka veya kredi kartı üretmek, satmak, devretmek, satın almak veya kabul etmek suçu ve son olarak üçüncü fıkrasında sahte bir banka veya kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine veya başkasına yarar sağlama suçu düzenlenmiştir. Maddenin dördüncü fıkrasında bir şahsi cezasızlık hali düzenlenmiş ve hükmün birinci fıkrasında düzenlenen suçun belli akrabalık ilişkisi içerisinde bulunan kişilere yönelik olarak gerçekleştirilmesi halinde cezalandırma cihetine gidilemeyeceği hüküm altına alınmıştır.

İzlenen suç siyaseti gereğince dördüncü fıkra da öngörülen bu şahsi cezasızlık sebebi yalnızca birinci fıkra da düzenlenen gerçek bir banka veya kredi kartının kötüye kullanılması suçu bakımından söz konusu olacaktır. Maddenin beşinci ve son fıkrasında ise yine birinci fıkra kapsamına giren fiiller ile ilgili olarak TCK’nın malvarlığına ilişkin suçlara özgü etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanacağı hususu hüküm altına alınmıştır.

Tüm bunlarla birlikte 5464 sayılı BKKK’nın 37/2. maddesinde kredi kartı sözleşmesi veya eki belgelerde sahtecilik yapılmasına ilişkin özel bir suç tipi daha yer almaktadır. Buna göre “kredi kartı veya üye işyeri sözleşmesinde veya eki belgelerde sahtecilik yapanlar veya sözleşme imzalamak amacıyla sahte belge ibraz edenler bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına mahkûm edilecekleri” hükmü söz konusudur. Yeri gelmişken hemen ifade edelim ki, kredi kartı veya üye işyeri sözleşmeleri esasen birer özel belgedir ve bunlarda yapılan sahtecilikler TCK bağlamında özel belgede sahtecilik kapsamında da mütalaa edilebilecek vaziyettedir.

Bu noktada karşımıza çözülmesi gereken önemli iki mesele çıkmaktadır: Bunlardan ilki kredi kartı veya üye işyeri sözleşmesinde veya eki belgelerde sahtecilik yapılması durumunda failin cezai sorumluluğu belirlenirken TCK’nın 207. maddesinde düzenlenen özel belgede

sahtecilik suçu ile 5464 sayılı Kanunun 37/2. maddesinde düzenlenen suç arasındaki içtima ilişkisi nasıl belirlenecektir? İkinci mesele ise, kredi kartı sözleşmesinde sahtecilik yapılmış olmakla birlikte yapılan sahteciliğin fark edilmeyerek banka veya finans kuruluşu tarafından başvuru sahibi adına bir de sahte banka veya kredi kartı üretilmesi halinde failin cezai sorumluluğu nasıl belirlenecektir? Zira bu son ihtimalde bir de TCK m. 245/2’de düzenlenen sahte banka veya kredi kartı üretme suçu karşımıza çıkar ki; bu noktada suçlar arasındaki içtima meselesinin halli daha da önemli hale gelir. 5464 sayılı BKKK m. 37/2 ile TCK m. 245/2 arasında gerçek içtima hükümleri uygulanarak failin her iki suçtan ayrı ayrı cezalandırılması cihetine mi gidilecektir? Üstelik tüm sorulara cevap ararken, TCK m. 212’de yer alan “sahte resmi veya özel belgenin bir başka suçun işlenmesi sırasında kullanılması halinde hem sahtecilik hem de ilgili suçtan dolayı ayrı ayrı cezaya hükmolunur” şeklindeki özel içtima düzenlemesinin de göz önünde bulundurulması ve meselelerin buna göre değerlendirilmesi gerekmektedir.

TCK’nın 245. maddesinde yer alan suçtan açılan davaların temyiz incelemesini yapan Yargıtay’ın 8. Ceza Dairesinin birçok kararında yukarıdaki hususların tartışıldığını görmekteyiz. Biz de çalışmamızda öncelikle bahsi geçen suçları kısaca inceleyip akabinde bu suçlar arasındaki içtima meselesinin nasıl çözüme kavuşturulabileceğini doktrindeki görüşleri ve yargı kararlarını da sunmak suretiyle inceleyeceğiz.

I. SAHTE BANKA VEYA KREDİ KARTI ÜRETME SUÇU

Banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçu ilk defa 01/06/2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK’nın 245. maddesinde düzenlenmiştir. Bu suç, TCK’nın topluma karşı suçlar kısmının, bilişim alanında suçlar başlıklı onuncu bölümünde düzenlenmiştir¹. TCK’nın yürürlüğe girmesinden sonra 29/06/2005 tarih ve 5377 sayılı Kanunun 27 inci ve 06/12/2006 tarih ve 5560 sayılı Kanunun 11. maddesiyle yapılan değişikliklerle birlikte madde son şeklini almıştır.

TCK’nın 245. maddesine baktığımızda üç farklı suçun düzenlendiğini görmekteyiz. Birinci fıkra “gerçek bir banka veya kredi kartının kötüye kullanılması”, ikinci fıkra “sahte banka veya kredi kartı üretmek, satmak, devretmek, satın almak veya kabul etmek suçu”, üçüncü ve son fıkra ise “sahte banka veya kredi kartını kullanarak yarar sağlama suçu”

¹ Suçun Kanunda sistematik olarak düzenlendiği yere ilişkin tartışmalar ve görüşler için bkz. Veysel Topuz, ‘Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçunun (TCK m. 245) Kanunda Düzenlendiği Yere ve Madde Başlığına İlişkin Bir Değerlendirme’ (2025) 25 (63) Türkiye Adalet Akademisi Dergisi 449, 470.

düzenlenmiştir. Tek bir maddede üç farklı suç tipi düzenlenmiş olmakla birlikte bu suçlar farklı hukuki değerleri korumaktadır. Örneğin birinci fıkrada düzenlenen suç malvarlığı değerlerini korumakta iken, iki ve üçüncü fıkralardaki suçlar banka veya kredi kartlarının gerçek olduğuna ilişkin toplumda oluşan güveni korumaktadır.

TCK m. 245 içerisinde bağımsız olarak düzenlenen ikinci suç, “*başkalarına ait banka hesaplarıyla ilişkilendirilerek sahte banka veya kredi kartı üretme, satma, devretme, satın alma veya kabul etme suçudur*” (TCK m. 245/2). Bu suç Kanunun ilk halinde mevcut olmayıp, 29/06/2005 tarih ve 5377 sayılı Kanun ile sonradan eklenmiştir². 5237 sayılı TCK’dan önce yürürlükte olan 765 sayılı TCK’da böyle bir düzenleme söz konusu değildi. 765 sayılı TCK’nın 525/c maddesinde; hukuk alanında delil olarak kullanılmak maksadıyla sahte bir belgeyi oluşturmak için bilgileri otomatik olarak işleme tabi tutan bir sisteme, verileri veya diğer unsurları yerleştiren veya var olan verileri, diğer unsurları tahrif etme eylemi suç olarak ihdas edilmiş olsa da banka veya kredi kartlarında yapılan sahtecilikte bu hükmün uygulanma imkânı söz konusu değildi³. Yargıtay bu dönemki uygulamasında, banka veya kredi kartlarında yapılan sahteciliği, özel belgede sahtecilik olarak kabul ediyordu⁴.

Teknolojik gelişmelerin etkisiyle ödeme araçlarının her geçen gün genişlemesi ve toplumun geneline yayılmasının bir sonucu olarak hayatımız önemli ölçüde kolaylaşsa da bu durum kötü niyetli kişiler bakımından yeni suç işleme yöntemleri ortaya çıkarmıştır. Özellikle banka veya kredi kartlarında yapılan sahteciliklerin ceza hukuku normlarıyla korunması gerekliliği bu eylemlerle mücadelede en önemli safhadır. Nitekim kanun koyucu da bu eksikliği fark ederek yukarıda da belirttiğimiz gibi banka veya kredi kartlarında yapılacak sahteciliklere ilişkin özel düzenlemeyi 29/06/2005 tarih ve 5377 sayılı Kanunla TCK’nın 245. maddesinin 2. fıkrasına eklemiştir.

5377 sayılı Kanun’un 27. maddesinin gerekçesinde, “*başkalarına ait banka hesaplarıyla ilişkilendirilerek üretilen sahte banka veya kredi kartlarının ticari amaçlı olarak piyasaya*

² Mahmut Koca ve İlhan Üzülmüş, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (Adalet Yayınevi, 2019) 1044; Veli Özer Özbek, ‘Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu (TCK m. 245)’ 2007 (9) Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 1019, 1045; Fatih Mahmutoğlu ‘Türk Ceza Kanunu’nda Yer Alan Bilişim Alanındaki Suçlar ve Karşılaşılan Sorunların Yargı Kararları Işığında Değerlendirilmesi’ (2013) 71 (1) Journal of Istanbul University Law Faculty 855, 874; Veysel Topuz, *Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu* (Adalet Yayınevi, 2025) 314- 315.

³ Berrin Akbulut, *Bilişim Alanında Suçlar* (Adalet Yayınevi, 2017) 311.

⁴ ibid 311; Durmuş Tezcan, Mustafa Ruhan Erdem ve R. Murat Önok, *Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku* (Seçkin Yayıncılık, 2023) 1064; Topuz (n 2) 314.

sürülmesi karşısında, bu fiilleri yaptırıma bağlamak amacıyla” (...) şeklindeki açıklama ile ikinci fıkranın maddeye eklendiği vurgulanmıştır. Bu sayede sahte kartların üretilmesi ve dolaşıma girmesine yönelik eylemler cezai müeyyide altına alınmıştır⁵.

Bu düzenleme ile ilgili fiil bağımsız suç haline getirilmeden önce, banka veya kredi kartının sahte olarak üretilmesi ve kullanılması durumunda “*özel belgede sahtecilik ve dolandırıcılık suçlarının*” oluşacağı ancak failin fikri içtima kuralları gereğince yalnızca cezası daha ağır olan dolandırıcılık suçundan cezalandırılacağı yönünde doktrinde hâkim görüş vardı⁶. Ancak “*özel belgede sahtecilik suçunun*” cezalandırılabilmesi belgenin kullanılması şartına bağlı olduğundan, sahte olarak düzenlenen banka veya kredi kartının kullanılmadığı bir durumda, eylemin cezasız kalması hali söz konusu olacaktı. Kanun koyucu bu durumu da gözeterik sahte olarak üretilen kartların henüz kullanma aşamasına gelmeden, başkalarına doğru el değıştirmesi önleme amacı da güderek bu fiilleri yaptırım altına almak istemiştir⁷.

TCK m. 245/2’de düzenlenen suç, özel bir sahtecilik suçudur⁸. Kanun koyucu bu suç tipinde “başkalarına ait banka hesaplarıyla ilişkilendirilerek sahte banka veya kredi kartı üretmeyi, satmayı, devretmeyi, satın almayı veya kabul etmeyi suç haline getirmiştir”. TCK’nın 207. maddesinde düzenlenen özel belgede sahtecilik suçunda sahte olarak düzenlenen belgenin ayrıca kullanılması da gerekmekte iken, m. 245/2’de yer verilen suç bakımından sahte olarak düzenlenen kartın kullanılması suçun oluşumu açısından şart değildir⁹. Sahte olarak oluşturulan kartla yarar elde edilmesi TCK’nın 245. maddesinin 3. fıkrasında ayrı bir suç olarak düzenlenmiştir.

Bu suçla korunan hukuki değerin karma bir nitelik taşıdığını söylemek gerekir. Bu suç ile öncelikli olarak toplumda kartlı ödemeler sisteminin sağlıklı işleyişine duyulan güven koruma altına alınmak istenmiştir¹⁰. Sahte olarak üretilen kartların henüz kullanım aşamasına gelmeden

⁵ Bülent Yenigün, *Uygulamada ve Yargıtay Kararlarında Doğrudan Bilişim Suçları* (Türkiye Adalet Akademisi Yayınları, 2021) 160.

⁶ Köksal Bayraktar, *Banka Kredi Kartlarıyla İşlenebilen Suçlar, Banka ve Kredi Kartları Sempozyumu I* (İstanbul 1996) 201; Olgun Değirmenci, ‘2004 Türk Ceza Kanunu’nun Bilişim Suçları Bakımından Değerlendirilmesi’ (2005) (58) Türkiye Barolar Birliği Dergisi 195, 205; Yavuz Erdoğan, *Türk Ceza Kanununda Bilişim Suçları (Avrupa Konseyi Siber Suç Sözleşmesi ve Yargıtay Kararları ile)* (Legal Yayınevi, 2013) 322; Ziya Koç, *Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması* (On iki Levha Yayıncılık, 2020) 124.

⁷ Erdoğan (n 6) 322; Koca ve Üzülmmez (n 2) 1044; Mehmet Emre Yıldız *Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu* (Adalet Yayınevi, 2015) 244.

⁸ Özbek (n 2) 1046; Koca ve Üzülmmez (n 2) 1044; Güneş Okuyucu Ergün, ‘Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması’ (2013) 19 (2) Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi 1065, 1077.

⁹ Özbek (n 2) 1046.

¹⁰ Koca ve Üzülmmez (n 2) 1044; Murat Volkan Dülger, *Bilişim Suçları ve İnternet İletişim Hukuku* (Adalet Yayınevi, 2020) 427; Koç (n 6) 179; Akbulut (n 3) 312; Okuyucu-Ergün (n 8) 1067; Erdoğan (n 6) 334.

el değiştirmesinin önlenmesi suretiyle de banka veya kredi kartı hamilinin malvarlıkları koruma altına alınmıştır¹¹.

İkinci olarak da banka ve kredi kartlarının ödeme ve kredi vasıtası olması nedeniyle kartlı ödemeler sisteminin kişilerin malvarlıkları ile doğrudan ilişkili olduğu gerçeği karşısında kişilerin malvarlığı değeri de korunan bir başka hukuki değerdir¹².

TCK m. 245/2’de düzenlenen suç aslında 3. fıkra da yer alan suçun hazırlık hareketlerini oluşturmaktadır¹³. Malvarlığı değerleri bakımından zarar neticesi ortaya çıkmadan önce TCK m. 245/2’de hazırlık hareketlerinin ayrı ve bağımsız bir suç olarak düzenlenmesi isabetli olmuştur¹⁴. Bir başka deyişle sahte olarak üretilen, satılan, devredilen veya kabul edilen banka veya kredi kartının bir bilişim sisteminde kullanılarak haksız yarar elde edilmesi şartına bağlı olmaksızın, müstakil bir suç olarak düzenlenmesi kanun koyucunun banka ve kredi kartlarının gerçek olduğuna ilişkin duyulan güvene verdiği önemi göstermektedir¹⁵.

Suçun fiil unsuruna baktığımızda; suçun oluşabilmesi için gerekli hareketlerin maddede tek tek sayılması dolayısıyla bağlı hareketli bir suç olduğunu söylemek gerekecektir. Zira madde metninde suç teşkil eden hareketler “*başkalarına ait banka hesapları ile ilişkilendirilerek sahte banka veya kredi kartı üretmek, sahte olarak üretilmiş banka veya kredi kartını satmak, devretmek, satın almak veya kabul etmek*” olarak belirtilmiştir.

Hareketin sayısı bakımından bakıldığında bu suçun seçimlik hareketli bir suç olduğunu söylemek gerekir¹⁶. Sahte banka veya kredi kartı üretmek, satmak, devretmek, satın almak veya kabul etmek bu suç tipinde seçimlik hareketler olarak gösterilmiştir. Kanunda gösterilen bu hareketlerden yalnızca bir tanesinin gerçekleştirilmesi suçun oluşumu için yeterlidir¹⁷. Madde metninden görüleceği üzere suçun oluşumu için ayrıca bu sahte kartların kullanılması

¹¹ Koca/ Üzülmaz’e göre ise, başkalarının hesaplarıyla ilişkilendirilerek sahte olarak üretilen banka veya kredi kartının suçun oluşumu bakımından kullanılması gerekmediği için hesap sahibinin veya bankanın fiilin işlenmesiyle zarar görme ihtimali mümkün değildir. Koca ve Üzülmaz (n 2) 1046.

¹² Yüksel Günarslan, *Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu* (Seçkin Yayıncılık, 2017) 138; Yıldız (n 7) 244.

¹³ Koca ve Üzülmaz (n 2) 1046; Akbulut (n 3) 313.

¹⁴ Koca ve Üzülmaz (n 2) 1046; Veli Özer Özbek, Koray Doğan ve Pınar Bacaksız, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (Seçkin Yayıncılık, 2024) 1043; Koç (n 6) 180.

¹⁵ Koca ve Üzülmaz (n 2) 1044; Akbulut (n 3) 317.

¹⁶ Koca ve Üzülmaz (n 2) 1046.

¹⁷ Özbek (n 2) 1048; Erdoğan (n 6) 334; Okuyucu-Ergün (n 8) 1077; Koca ve Üzülmaz (n 2) 1046; Koç (n 6) 183.

gerekmez. Ayrıca bunların kullanılarak bir de haksız yarar sağlanması hali TCK m. 245/3'ü oluşturacaktır.

II. 5464 SAYILI BKKK M. 37/2'DE YER ALAN KREDİ KARTI SÖZLEŞMESİ VEYA EKİ BELGELERDEKİ SAHTECİLİK SUÇU

Kanun koyucu, banka kartları ve kredi kartlarının çıkarılmasına ve kullanımına ilişkin usul ve esasları düzenlemek, kartlı ödemeler sisteminin etkin çalışmasını sağlamak maksadıyla “5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununu” ihdas etmiştir. Bahsi geçen Kanunun 10. bölümü idari ve adli cezalar üst başlığını taşımakta olup, ilgili kısımda suç teşkil eden fiiller düzenlenmiştir. Kanunun 37/2. maddesinde ise “*kredi kartı veya üye işyeri sözleşmesinde veya eki belgelerde sahtecilik yapanlar veya sözleşme imzalamak amacıyla sahte belge ibraz edenler bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına mahkûm edilecekleri*” düzenlenmiştir.

Bu suç tipi esasen belgede sahtecilik suçlarının 5464 sayılı Kanun'da düzenlenmiş özel bir şeklini oluşturmaktadır¹⁸. Burada bir konuya daha açıklık getirmek gerekmektedir: Acaba banka veya kredi kartları da ceza hukuku bağlamında belge sayılabilir mi?

5237 sayılı TCK ile mevzuatımıza giren ancak Kanunda tanımlanmamış olan belge terimi, 765 sayılı TCK'daki varaka karşılığında kullanılmakta olup, gerçeğe tanıklık eden yazı, fotoğraf, resim, vesika vb. anlamlarına gelmektedir¹⁹. Bir nesnenin hukuki anlamda belge olarak nitelendirilebilmesi için “yazılı olması, hukuken anlamı olan bir içeriğinin bulunması ve düzenleyicisinin belli olması” gerekmektedir²⁰.

Banka veya kredi kartının ceza hukuku anlamında belge niteliğinin bulunup bulunmadığını belirlerken de bu üç unsuru göz önüne alarak bir değerlendirme yapmak gerekir. Öncelikle banka kartı veya kredi kartı yazılı olma şartını sağlamaktadır. Plastik bir kart üzerinde kart sahibinin adı soyadı, kart numarası, güvenlik kodu, kart çıkaran kuruluşun adı, kartlı sistem kuruluşunun logosu vb. unsurlar kart üzerinde herkesin okuyabileceği bir şekilde yazılıdır. Bazı kartların üzerinden zamanla bu yazılar silinse de bu durum kartın belge niteliğinin kaybolduğu anlamına gelmez. Önemli olan yazının belli bir süre kalıcılığının sağlanmasıdır.

Bu kartlar hukuken anlamı olan bir içeriğe de sahiptir. Her ne kadar doğrudan bir irade beyanı içermese de kartın üzerinde kullanıcının adı soyadı, kart numarası vb. bilgiler yer

¹⁸ Kazım Furkan Ağkuş, ‘Gerçeğe Aykırı Beyan, Sözleşme Ve Eki Belgelerinde Sahtecilik Suçu’ (2024) 6 (2) Türk-Alman Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 96, 99.

¹⁹ Ahmet Gökçen, *Belgede Sahtecilik Suçları* (Adalet Yayınevi, 2018) 47.

²⁰ ibid 51.

almaktadır. Kartın üzerinde yer alan bilgilerin kartın kullanıcısına ait olduğu ve onu tevsik ettiğine dair toplumda oluşan bir güven vardır. Üstelik bu 16 haneli kart numarası, güvenlik kodu ve son kullanma tarihi yalnızca o karta özel ve hukuken değer taşıyan ve kredi kartı limitini ifade eden bilgilerdir. İnternet üzerinden veya uzaktan bir alışveriş yapıldığında ya da mail order yöntemi kullanıldığında bu kart numaraları kullanılarak kartın limiti dahilinde ödeme gerçekleştirilebilmektedir.

Kartın düzenleyicisi de bellidir. Kartın düzenleyicisi ilgili kart çıkaran banka veya finans kuruluşudur. Bu kuruluşun genelde ya ismi ya da logosu kart üzerinde yer alır. Önemli olan bunun bir şekilde anlaşılabilir olmasıdır. Yukarıda da ifade edildiği üzere kartın mülkiyeti kart çıkaran kuruluşa ait olup kullanım hakkı kart hamiline verilmiştir. Bu nedenle kartın düzenleyicisi olarak kart çıkaran kuruluşu kabul etmek gerekir. Görüldüğü üzere banka ve kredi kartları belgenin taşınması gereken tüm unsurları barındırdığından ceza hukuku bağlamında belge mahiyetindedir.

TCK’da belgede sahtecilik suçları, belgenin üç çeşidi olduğu göz önüne alınarak düzenlenmiştir. Bunlar “resmî belge, özel belge ve resmî belge hükmünde belgedir”. Resmî belge, bir kamu görevlisi tarafından görevinin gereği olarak düzenlenen bir belge olarak tanımlandığından, konumuz bakımından banka veya kredi kartının özel bir belge olduğunu söylemek gerekir.

Burada kamu bankası tarafından verilen bir banka veya kredi kartının resmî belge olup olmadığına ilişkin bir soru da akla gelebilir. Bunun için kamu bankası çalışanlarının kamu görevlisi sıfatının bulunup bulunmadığına ve kamu bankasının banka veya kredi kartı üretme faaliyetinin kamusal bir faaliyet olup olmadığına bakmak gerekecektir. Zira resmî belgeden bir kamu görevlisi tarafından görevi gereği olarak düzenlenen belgeyi anlamak gerekmektedir²¹.

15/11/2000 tarih ve 4603 sayılı “*Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun*” (RG. 25/11/2000, T. 24241) (m. 1) uyarınca kamu bankalarının da anonim şirket statüsünde örgütlenecekleri ve çalışan tüm banka personelinin özel hukuk hükümlerine tabi olacağı hükme bağlanmıştır. Aynı Kanun geçici m.1’de kamu bankası çalışanlarının ceza ve idare hukuku bakımından memur sayılamayacakları hükme bağlanmıştır. Nitekim Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nun bir kararında, bahsettiğimiz doğrultuda kamu bankalarının anonim şirket şeklinde

²¹ ibid 78.

örgütlenmeleriyle birlikte çalışanlarının memur gibi cezalandırılmayacakları sonucuna ulaşılmıştır²². Bu nedenle, kamu bankası çalışanlarının kamu görevlisi sayılmaları kanunen mümkün değildir. Üstelik kamu bankasınca bir banka veya kredi kartı üretilmesi ve kullanımı için hamile verilmesi bir kamusal faaliyet değildir. Özel banka tarafından verilen bir kredi kartı ile kamu bankası tarafından verilen bir kredi kartının herhangi bir statü, nitelik veya işlevsel farkı yoktur. Banka veya kredi kartı üretme faaliyeti, Devletin üstün yetkilerinin veya bir kamu erkinin ya da bir kamu gücünün kullanımını gerektiren bir faaliyet de değildir. Tüm bu nedenlerle kamu bankası tarafından verilen bir banka veya kredi kartının resmî belge sayılması mümkün değildir, o da özel belgedir.

Banka kartı ve kredi kartı 5464 sayılı Kanun'da ayrıca tanımlanmıştır. Buna göre banka kartı, *“mevduat hesabı veya özel carî hesapların kullanımı dahil bankacılık hizmetlerinden yararlanmayı sağlayan kartı”*, kredi kartı ise *“nakit kullanımı gerekmeksizin mal ve hizmet alımı veya nakit çekme olanağı sağlayan basılı kartı veya fizikî varlığı bulunmayan kart numarasını”* ifade eder.

5464 s. BKKK m. 37/2'de yer alan hüküm banka veya kredi kartında yapılacak sahtecilikleri değil, kart başvurusunda bulunurken banka veya finans kuruluşu ile kart hamili arasında akdedilecek olan kredi kartı sözleşmesinde veya üye işyeri sözleşmesinde ya da bunların eki belgelerde yapılan sahteciliği cezalandırmaktadır.

Kredi kartı başvurusunda bulunulduğu zaman kart çıkaran kuruluş ile kart talebinde bulunan kişi arasında bir sözleşme akdedilir. Bu sözleşmenin ismi kredi kartı sözleşmesidir. Bu sözleşmenin nasıl düzenlenmesi gerektiği *“Banka Kartları ve Kredi Kartları Hakkında Yönetmeliğin”* sözleşme şartları başlıklı 17. maddesinde ayrıntılı bir şekilde düzenlenmiştir. Bilhassa ilgili hükmün beşinci fıkrasında kredi kartı sözleşmelerinin nasıl düzenleneceği ile ilgili oldukça kapsamlı hükümler mevcuttur.

Üye işyeri anlaşması yapan kuruluşlar ile yaptığı sözleşme çerçevesinde kart hamiline mal ve hizmet satmayı veya nakit temin etmeyi kabul eden gerçek veya tüzel kişi ise üye işyeri olarak tanımlanmıştır. Üye işyeri ile imzalanan sözleşme ise, üye işyeri sözleşmesidir.

²² “TC Z... Bankası Şube Müdürü ve kredilerden sorumlu memur olan sanıkların, bir firmaya, özvarlığının çok üzerinde ipotek teminatı alınmadan mevzuata aykırı olarak kredi kullandırma eylemleri nedeniyle, Z... Bankasını genel hükümlere tabi anonim şirket statüsüne dönüştüren ve banka çalışanlarını 233 ve 399 sayılı KHK'larda öngörülen "memur gibi cezalandırma" olanağını ortadan kaldıran, 25.11.2000 tarihli 4603 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girmesiyle görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunun oluşmaması karşısında...” Yargıtay CGK, 9986/16519, 21.11.2006.

İfade edelim ki, böyle bir özel norm hiç ihdas edilmemiş olsaydı, bu belgeler özel bir belge olduğundan bunlarda yapılan sahtecilik de özel belgede sahtecilik suçu bağlamında cezalandırılacaktı. Ancak özel belgede sahtecilik suçunun cezalandırılması, bu özel belgenin kullanılması şartına bağlı olduğundan, kredi kartı sözleşmesi ve eki belgelerde sahtecilik yapılmasına rağmen, bu belgenin kullanılmaması halinde failin cezalandırılması söz konusu olamayacaktı. Kanun koyucu bu suç tipini ihdas etmekle birlikte henüz sahte banka veya kredi kartı üretilmesi aşamasına geçilmeden, bu kartların üretilmesini sağlayan başvuru evraklarında yapılan sahteciliği ayrıca cezalandırmak istemiştir.

Bu suçla kamu güveni ve kartlı ödemeler sisteminin güvenilir şekilde işleyişine duyulan güven korunmaktadır. Bahsi geçen suçun konusu kredi kartı ve üye işyeri sözleşmeleri ile eki niteliğindeki belgelerdir²³.

Sözleşme ya da eklerinde yapılan sahtecilik fiilleri, belgenin içeriğinin üçüncü kişileri yanıltacak biçimde değiştirilmesi veya tahrif edilmesi suretiyle ortaya çıkabilir. Bunun yanında, sözleşme düzenleme veya imzalama sürecinde sahte bir belgenin sunulması da sahtecilik kapsamında değerlendirilebilecektir. Bu durum, kişinin kendi adına ya da bir başkası adına düzenlenmiş veya sonradan değiştirilmiş sahte belgeleri ibraz etmesi şeklinde gerçekleşebilir²⁴.

III. 5237 SAYILI TCK M. 245/2'DEKİ SUÇ İLE 5464 SAYILI BKKK M. 37/2'DEKİ SUÇ ARASINDAKİ İÇTİMA MESELESİ

Gündelik hayatımızda artık bankalara gitmeye gerek kalmadan, mobil veya telefon bankacılığı yoluyla uzaktan kredi kartı başvurusunda bulunulabilmektedir. Başvuru sonrasında kuryeler aracılığıyla başvurusunun bulunduğu yere gidilerek ilgili sözleşmeleri imzalaması sağlanmaktadır. Bu yöntemler kart başvurusunda bulunmayı, kredi kartı sahibi olmayı oldukça kolay ve pratik hale getirmiş olmakla birlikte kötüye kullanımlara da zemin hazırlamıştır.

Bu noktada üzerinde durulması gereken ve birçok yargı kararına konu olan hususlardan bir tanesi, başkasına ait kimlik bilgilerini içeren sahte belgelerle kredi kartı başvurusunda bulunulması ya da kredi kartı sözleşmesinde sahtecilik yapılması ve yapılan sahteciliğin de fark edilmeyerek banka tarafından kartın basılmasının sağlanması halinde failin cezai sorumluluğunun nasıl belirleneceğidir? İkinci bir sorun da yapılan sahtecilik banka tarafından fark edildiği için kartın basımı gerçekleşmezse bu noktada acaba failin cezai sorumluluğunun

²³ Ağkuş (n 18) 113.

²⁴ ibid.

nasil belirleneceği hususunda karşımıza çıkar. Acaba fail gerçek içtima kuralları uyarınca hem 5464 s. BKKK m. 37/2'den hem de sahte kart üretildiği için TCK m. 245/2'den mi sorumlu olacaktır yoksa görünüşte içtima kuralları gereğince mi sorun özölecektir?

Yargıtay önceki tarihli kararlarında, kredi kartı sözleşmesinde sahtecilik yapılmasına rağmen sahteciliğin bir şekilde fark edilerek banka tarafından kartın üretilmediği bir ihtimalde failin TCK m. 245/2'ye teşebbüsten sorumlu olacağı yönünde karar vermekteydi²⁵. Yeni tarihli kararlarında ise böyle bir durumda 5464 sayılı BKKK m. 37/2'de yer alan suçun oluşacağını, bu hükümde yer alan düzenlemenin sözleşmenin imzalanmasını da kapsayacak aşamaya kadar uygulanabileceğini ortaya koyarak ancak kredi kartı sözleşmesinin düzenlenmesinden sonra kartın üretilmesi halinde eylemin kül halde TCK m. 245/2'de yer alan suçu oluşturacağını belirtmektedir. Önemle ifade edelim ki TCK m. 245/2'nin söz konusu olabilmesi için sahteciliğin bizatihi banka veya kredi kartlarında yapılması gerekmektedir, kart almak için hazırlanan evraklarda veya diğer başvuru belgelerinde yapılan sahtecilikler TCK m. 245/2'yi oluşturmayacaktır.

Kredi kartı sözleşmesi imzalandıktan sonra bir şekilde sahtecilik fark edilerek kartın üretilmemesi halinde eylemin yalnızca 5464 sayılı Yasa'nın 37/2'nci maddesinde yer alan suçu oluşturacağı kabul edilmektedir²⁶. Böyle bir durumda TCK m. 245/2'ye teşebbüsten de söz

²⁵ Dölger (n 10) 421. Yargıtay 8. CD, 26263/25064, 06.11.2014.

²⁶ “sanığın mağdur ...'e ait sürücü belgesine kendisine ait fotoğrafı yapıştırmak suretiyle sahte resmi belge düzenlediği, bu belgenin alınan kriminal rapor ve Mahkemece 10.03.2015 tarihli gözlemede iğfal (aldatma) kabiliyetinin bulunduğunun tespit edildiği, yine bu belge ile sanığın Finansbank A.ř'ye başvurarak sahte kredi kartı başvurusu yaptığı ve kartın teslim edileceği bahanesiyle sanığın bankaca aranarak bankaya davet edildiği ve bu esnada kolluk görevlilerine yapılan ihbar üzerine yakalandığı ve bu esnada kendisini mağdur ... olarak tanıtarak mağdurun kimlik bilgilerini kullandığının anlaşılması karşısında... Sanık hakkında "sahte banka veya kredi kartı üretme" suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik sanık müdafii tarafından yapılan temyiztaleplerinin incelenmesinde; 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu'nun 37/2. maddesinde yer alan kredi kartı veya üye işyeri sözleşmesinde veya eki belgelerde sahtecilik yapanlar veya sözleşme imzalamak amacıyla sahte belge ibraz edenler şeklindeki düzenlemenin sözleşmenin imzalanmasını da kapsayacak aşamaya kadar uygulanabileceği, kredi kartı sözleşmesinin düzenlenmesinden sonra kartın üretilmesi halinde TCK. m. 245/2. madde ve fıkrasında düzenlenen suçu oluşturacağı cihetle; Mağdur ...'nin 06.11.2013 tarihli yazı cevabında, sanık tarafından mağdur ... adına düzenlettirilmiş kredi kartı sözleşme suretinin gönderilmiş olması, mağdur banka vekilinin 29.04.2014 ünlü celsede; sanığın bankaya başvuru esnasında yakalandığına dair beyanı, tanık banka müdürü ...'ın banka güvenlik ve istihbarat birimince sanığın yapmış olduğu kredi kartı başvurusunun sahte olduğunun bildirildiği yönündeki bilgi ve görgüsü, mağdur ... adına sahte düzenlenmiş kredi kartı ve bankacılık işlemleri sözleşmesi imzalandıktan sonra bankaca kartın üretilip üretilmediğine dair dosya kapsamında herhangi bir bilgi ve belgenin bulunmadığının anlaşılması karşısında; mağdur ...'ye yazı yazılarak sanık tarafından mağdur ... adına düzenlettirilmiş kredi kartı sözleşmesinin imzalanmasından sonra kredi kartı düzenlenip düzenlenmediği araştırılarak, kartın üretilmemesi halinde eylemin 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu'nun

edilemeyecektir. Zira TCK m. 245/2 kredi kartı sözleşmesinde veya eki belgelerde sahteciliği değil, banka veya kredi kartından yapılacak sahtecilikleri cezalandırmaktadır. Yine Yargıtay’a göre sanığın sahte nüfus cüzdanını bankaya ibraz ederek kredi kartı başvuru formunu imzaladıktan sonra bankanın yaptığı araştırma sonucu kart başvurusunun reddedilmesi şeklindeki eylem 5464 sayılı Kanunun 37/2’nci maddesinde düzenlenen suç oluşturacaktır²⁷. Ayrıca nüfus cüzdanında yapılan sahteciliğin de “resmî belgede sahtecilik suçu” bakımından ayrıca tartışılması gerekmektedir.

Sahte banka veya kredi kartı üretme fiillerine ilişkin müstakil bir düzenleme olmasaydı konu özel belgede sahtecilik suçu bağlamında değerlendirilecekti. Bununla birlikte doktrinde TCK m. 245/2’de yer alan suç ile TCK’nın 207. maddesinde yer alan özel belgede sahtecilik suçu arasındaki içtima ilişkisine dair farklı görüşler de söz konusudur. Doktrinde bir görüş, TCK m. 245/2’de yer alan üretmek seçimlik hareketi açısından özel bir sahtecilik suçu yaratıldığını, klasik sahtecilik suçlarından farklı olarak burada sahtecilik eyleminin belge üzerinde değil, kart üzerinde gerçekleştirildiğini, bu nedenle sahte kartı üreten bakımından yalnızca TCK m. 245/2’de yer alan suçun oluştuğunu belirtmektedir²⁸.

Doktrinde bir başka görüşe göre ise, kartın manyetik alanı üzerinde yer alan bilgilerin belgede sahtecilik suçları anlamında bir yazı olarak nitelendirilmesi mümkün olmadığından ve haliyle belgede sahtecilik suçlarının gündeme gelmesi ihtimali bulunmadığından 5464 s. BKKK m. 37/2 ile TCK m. 207 arasında bir içtima sorununun da ortaya çıkması söz konusu olmayacaktır²⁹.

TCK m. 207’de düzenlenen “*özel belgede sahtecilik*” suçunun cezalandırılması bu belgenin kullanılması şartına bağlıdır. Kullanma olmadan, yalnızca sahte banka veya kredi kartı üretme fiili esasen zaten özel belgede sahtecilik suçunu oluşturacak değildir. TCK m. 245/2 sırf hareket suçu olup, sahte üretilen banka veya kredi kartının kullanılması gerekli değildir. Banka

37/2. maddesinde düzenlenen suçu, sahte kart üretilmiş ise eylemin TCK’nın 245/2. madde ve fıkrasında düzenlenen suçu oluşturacağı gözetilmeden” Yargıtay 8. CD, 19322/14906, 02.07.2020.

²⁷ “Sanık ... hakkında katılan ...’ın kimlik bilgilerini kullanarak ... Bankasında kredi kartı sözleşmesi düzenlemesi eylemine ilişkin olarak 27 ve 35 no’lu paragraflarda kurulan hükümlere yönelik yapılan incelemede; Diğer sanık ... ile fikir ve eylem birliği içinde hareket eden sanığın sahte nüfus cüzdanını bankaya ibraz ederek kredi kartı başvuru formunu imzaladıktan sonra, bankanın yaptığı araştırma sonucu kart başvurusunun reddedilmesi şeklindeki eyleminin 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu’nun 37/2. madde ve fıkrasında düzenlenen suçu oluşturduğu gözetilmeden, yazılı şekilde özel belgede sahtecilik ve kredi kartı düzenletmeye teşebbüs suçlarından cezalandırılmasına karar verilmesi”, Yargıtay 8. CD, 14221/26032, 21.12.2015.

²⁸ Özbeke (n 2) 1051; Okuyucu-Ergün (n 9) 1079; Erdoğan (n 7) 344-345; Dülger (n 11) 462.

²⁹ Tezcan, Erdem ve Önok (n 5) 1077.

veya kredi kartlarının salt sahte olarak üretilmesi suçun oluşumu için yeterlidir. Sahte olarak üretilen bu kartlar kullanılarak haksız yarar sağlanması TCK m. 245/3'te ayrıca cezalandırılmıştır. Bu noktada, sahte olarak üretilen banka veya kredi kartının bir de kullanılması halinde acaba TCK m. 207 ile bir içtima sorunu karşımıza çıkabilir mi şeklinde bir soru aklımıza gelebilir.

Böyle bir durumda, yukarıda her ne kadar banka veya kredi kartları özel belge olarak tarafımda nitelendirilmiş olsa da TCK m. 245/2'de yer alan düzenleme, TCK m. 207'de yer alan özel belgede sahtecilik suçuna göre özel bir normdur. Kanun koyucu TCK m. 245/2'de banka veya kredi kartlarına özel bir sahtecilik hükmü meydana getirmiştir ve konunun görünüşte içtima kurallarından özel norm/genel norm ilişkisi bağlamında çözüme kavuşturulması gerekmektedir. Zira böyle bir olayda bu suçlar arasında fikri içtima değil, görünüşte içtima hali söz konusudur. TCK m. 207'de düzenlenen özel belgede sahtecilik suçunun oluşması için bu belgenin kullanılmasını arayan kanun koyucu, banka veya kredi kartlarının toplumsal hayatta ifade ettikleri değeri ve gerçek olduklarına dair kamunun güvenini korumak adına, TCK m. 245/2'de salt sahte olarak banka veya kredi kartı üretilmesi fiilini suçun oluşumu bakımından yeterli görmüş, kullanılmasını TCK m. 245/3'te ayrıca cezalandırmıştır. Kanun koyucunun banka veya kredi kartlarına, özel bir belgeden daha fazla önem atfettiği, hükmün koruma kapsamının daha geniş tutulduğu ortadadır. Fail sahte olarak üretilmesini sağladığı kartı bir de kullanarak haksız yarar elde etmiş ise, failin TCK m. 245'in iki ve üçüncü fıkralarında yer alan suçlardan cezai sorumluluğuna gitmek gerekecektir.

Sahte belgelerle veya başkasına ait kimlik bilgileriyle bankaya başvuru yapıp kart üretilmesi halinde ortada üretilen sahte bir kart olmakla birlikte, yapılan sahtecilik banka veya kredi kartında değil de önceki safhada bankaya sunulan başvuru evraklarında yapıldığı için bu durumda belgede sahtecilik suçları gündeme gelebilir. Kredi kartı veya üye işyeri sözleşmesinde veya eki belgelerde sahtecilik yapılması durumunda TCK'nın 207. maddesinde düzenlenen özel belgede sahtecilik suçu ile 5464 sayılı Kanunun 37/2. maddesinde düzenlenen suç arasındaki içtima ilişkisi nasıl belirlenecektir? Bu soruya cevap ararken TCK m. 212'de yer alan *“sahte resmi veya özel belgenin bir başka suçun işlenmesi sırasında kullanılması halinde hem sahtecilik hem de ilgili suçtan dolayı ayrı ayrı cezaya hükmolunur”* şeklindeki özel içtima hali düzenlemesinin de göz önüne alınması gerekmektedir.

Hatta bir örnek de verirsek konu daha iyi anlaşılacaktır: Örneğin failin kredi kartı sözleşmesi ve eki belgelerde sahtecilik yaparak yani sahte belgelerle bankaya müracaat ederek

kart başvurusunda bulunması ve bankanın da bu müracaatı kabul ederek kartı üretmesi durumunda failin cezai sorumluluğu nasıl belirlenecektir?

Kredi kartı sözleşmesi özel bir belge olup bu belgede yapılan sahtecilik kural olarak özel belgede sahtecilik suçuna girecektir. Bununla birlikte 5464 sayılı BKKK'nın 37/2. maddesinde yer alan düzenleme TCK m. 207'de yer alan özel belgede sahtecilik suçuna göre özel bir düzenlemedir. 5464 sayılı BKKK'nın 37/2. maddesi özel olarak "kredi kartı sözleşmesi ve eki belgelerde yapılan sahteciliği" düzenlemektedir. Bu nedenle her iki suç tipi arasında görünüşte içtima kurallarından özel norm-genel norm ilişkisi vardır. Özel norm niteliğinde olan kredi kartı sözleşmesinde sahtecilik suçu, kartlı ödemeler sisteminin etkin bir şekilde çalışmasını sağlamak amacıyla TCK'da yer alan "resmî ve özel belgede sahtecilik suçlarından" ayrı ve özel bir tür sahtecilik suçu olarak 5464 sayılı BKKK'nın 37. maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenmiştir. Bu suçların aralarında fikri içtima hali değil özel normun önceliği hali söz konusudur. TCK'nın 212. maddesini de değerlendirecek olursak; ilgili hükmün genel hüküm niteliğinde olmadığı ve yalnızca TCK'da düzenlenen suçlar bakımından uygulanabileceği ağırlıklı olarak dile getirildiğinden, TCK m. 212'de yer alan özel içtima halinin de böyle bir olayda uygulanmasına imkân bulunmamaktadır³⁰. Bu nedenle ayrıca TCK m. 207'de düzenlenen özel belgede sahtecilik suçu oluşmayacaktır. Nitekim Yargıtay'ın güncel uygulaması da bu şekildedir³¹.

³⁰ Gökçen (n 19) 352-353; Ağkuş (n 18) 124-125.

³¹ "Sanığın kredi kartı sözleşmesi ve ekinde yer alan belgede sahtecilik yapma eyleminin TCK'nın 212. maddesi delaletiyle sahte kredi kartı üretme suçunun yanında ayrıca aynı Kanun'un 207. maddesinde düzenlenen özel belgede sahtecilik suçunu oluşturup oluşturmayacağı 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu'nun Amaç başlıklı birinci maddesi; Bu Kanunun amacı; banka kartları ve kredi kartlarının çıkarılmasına ve kullanımına ilişkin usûl ve esasları düzenlemek suretiyle kartlı ödemeler sisteminin etkin çalışmasını sağlamaktır., Gerçeğe aykırı beyan, sözleşme ve eki belgelerde sahtecilik başlıklı 37 maddesinin ikinci fıkrası ise Kredi kartı veya üye işyeri sözleşmesinde veya eki belgelerde sahtecilik yapanlar veya sözleşme imzalamak amacıyla sahte belge ibraz edenler bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına mahkûm edilirler şeklinde hüküm altına alınarak kartlı ödemeler sisteminin etkin bir şekilde çalışmasını sağlamak amacıyla TCK'da yer alan sahtecilik suçlarından ayrı olarak özel bir tür sahtecilik suçu düzenlenmiştir. Bu suçun oluşabilmesi için kredi kartı sözleşmesi, üye işyeri sözleşmesi veya bunların ekinde yer alan belgelerde sahtecilik yapılması ya da bu sözleşmelerin düzenlenmesini sağlamak amacıyla sahte belge ibraz edilmesi gerekmektedir. Uyuşmazlık konusu ile ilgisi bakımından özel normun önceliği ilkesi üzerinde durulmasında fayda bulunmaktadır. Genel norm ile aynı hukuki yararı koruyan özel norm, genel normun tüm unsurlarını taşımakla birlikte genel normda yer almayan özel bazı unsurları da ihtiva etmektedir. Böyle bir durumda özel normun önceliği ilkesi uyarınca olaya genel norm değil özel norm uygulanacaktır. Suçun temel ve nitelikli hâlleri arasındaki ilişki, özgü suç ve genel suç arasındaki ilişki ile genel ve özel kanun arasındaki ilişki, özel-genel norm ilişkisi içinde değerlendirilmektedir... Bu açıklamalar ışığında uyuşmazlık konusu değerlendirildiğinde; Bir numaralı uyuşmazlık konusunda anlatıldığı şekilde gerçekleşen olayda; özel norm niteliğinde olan kredi kartı sözleşmesinde sahtecilik suçunun kartlı ödemeler sisteminin etkin bir şekilde çalışmasını sağlamak amacıyla TCK'da yer alan resmî ve özel belgede sahtecilik suçlarından ayrı özel bir tür sahtecilik suçu olarak 5464 sayılı Kanun'un 37. maddesinin ikinci fıkrasında düzenlendiğinin anlaşılması

Yargıtay TCK'nın 245. maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenen sahte kredi kartı üretme suçunun, 5464 sayılı Kanun'un 37. maddesinin ikinci fıkrasında hüküm altına alınan kredi kartı sözleşmesindeki sahtecilik suçunu bünyesine aldığı ve her iki suç arasında tüketen-tüketilen norm ilişkisi bulunduğunu³², kredi kartı sözleşmesindeki sahtecilik suçunun sahte kredi kartı üretme suçunun unsuru olduğunu, fail hakkında kredi kartı sözleşmesi ve ekinde yer alan belgede sahtecilik yapma eylemi nedeniyle ayrıca cezalandırma cihetine gidilemeyeceğine karar vermiştir. Böyle bir olayda eylem kül halde TCK m. 245/2'de yer alan sahte kredi kartı üretme suçunu oluşturacaktır. Zira her iki suçun arasında tüketen tüketilen norm ilişkisi vardır. Kanımızca kararda yapılan bu tespitler oldukça isabetlidir³³.

karşısında sanığın kredi kartı sözleşmesi ve ekinde yer alan belgede sahtecilik yapma eyleminin TCK'nın 212. maddesi delaletiyle sahte kredi kartı üretme suçunun yanında ayrıca aynı Kanun'un 207. maddesinde düzenlenen özel belgede sahtecilik suçunu oluşturmayaacağı kabul edilmelidir” Yargıtay CGK, 8558/514, 12.01.2022. Aynı yöndeki Ceza Genel Kurulu kararları için bkz. Yargıtay CGK, 18704/203, 12.01.2021; Yargıtay CGK, 1156/604, 02.12.2021. Ayrıca bkz. “Sanığın, sahte belgelerle müracaat edip kredi kartı sözleşmesi imzalamak suretiyle sahte kredi kartı düzenlenmesini ve teslimini sağlaması eyleminin Türk Ceza Kanunu'nun 245. maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenen suçu oluşturduğu, sahte belgelerle bankaya başvurarak kredi kartı sözleşmesi imzalama ve teslim alma eylemlerinin ayrıca özel belgede sahtecilik suçunu oluşturmayaacağı, bu bağlamda başkasına ait banka hesabıyla ilişkilendirilerek sahte banka veya kredi kartı üretilmesi, satılması, devredilmesi, satın alınması veya kabul edilmesi 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 245. maddesinin ikinci fıkrasında, sahte banka veya kredi kartını kullanarak kendisine veya bir başkasına yarar sağlanması ise anılan maddenin 3. fıkrasında birbirinden bağımsız ve ayrı ayrı suçları oluşturduğu cihetle; sanığın, ... A.Ş. tarafından tanzim edilen kredi kartı sözleşmesini ve teslim belgesini imzalamak suretiyle katılan adına sahte kredi kartı çıkartmak ve bu kredi kartını birden fazla kez kullanmaktan ibaret eylemlerinin Türk Ceza Kanunu'nun 245/2. ve 245/3., 43/1. maddelerine uyan suçları oluşturduğu gözetilmeden suç vasfında yanılığa düşülerek yazılı şekilde Türk Ceza Kanunu'nun 245/1., 207/1. maddeleri uyarınca hükümler kurulması,” Yargıtay 8. CD, 10294/1183, 12.02.2024; Yargıtay 8. CD, 16333/2057, 04.03.2024

³² “Ceza Genel Kurulunun 18.11.2021 tarihli ve 2019/8-154 Esas, 2021/576 Karar sayılı ilamı gözetildiğinde; 5237 sayılı Kanun'un 245 inci maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenen sahte kredi kartı üretme suçunun 5464 sayılı Kanun'un 37 nci maddesinin ikinci fıkrasında hüküm altına alınan kredi kartı sözleşmesindeki sahtecilik suçunu bünyesine aldığı ve bu suçu tükettiği, bu durumda kredi kartı sözleşmesindeki sahtecilik suçunun sahte kredi kartı üretme suçunun unsuru olduğu, kredi kartı sözleşmesi ve ekinde yer alan belgede sahtecilik yapma eylemi nedeni ile sanık hakkında sahte kredi kartı üretme suçu bakımından zincirleme suç hükümleri uygulanmasının mümkün olmadığı cihetle” Yargıtay 8. CD, 21381/7669, 15.10.2024

³³ “TCK'da yer alan resmî ve özel belgede sahtecilik suçlarından ayrı özel bir tür sahtecilik suçu olarak 5464 sayılı Kanun'da düzenlenmesi karşısında resmî ve özel belgede sahtecilik suçları açısından TCK'nın 212. maddesinde hüküm altına alınan özel içtima hükmünün bu suç açısından uygulama yerinin bulunmadığı hususları bir bütün olarak dikkate alındığında; TCK'nın 245. maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenen sahte kredi kartı üretme suçunun 5464 sayılı Kanun'un 37. maddesinin ikinci fıkrasında hüküm altına alınan kredi kartı sözleşmesindeki sahtecilik suçunu bünyesine aldığı ve bu suçu tükettiği, diğer bir anlatımla bu durumda kredi kartı sözleşmesindeki sahtecilik suçunun sahte kredi kartı üretme suçunun unsuru olduğu, bu anlamda somut olayda sanık hakkında kredi kartı sözleşmesi ve ekinde yer alan belgede sahtecilik yapma eylemi nedeniyle sahte kredi kartı üretme suçu bakımından zincirleme suç hükümlerinin uygulanmasının mümkün olmadığı kabul edilmelidir”, Yargıtay CGK, 1153/203, 06.05.2021; Yargıtay CGK, 1156/604, 02.12.2021 “ayrıca sahte belgelerle başkası adına bankaya kart düzenlettirilmesi eyleminin de TCK'nın 245. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan seçimlik hareketlerinden birisi olarak düzenlenen üretim tabiri içinde değerlendirilmesi gerektiği hususları bir bütün olarak dikkate alındığında; TCK'nın 245. maddesinin ikinci

Bununla birlikte önemine binaen tekrar belirtelim ki; 5464 sayılı Kanun'da yer alan kredi kartı sözleşmelerindeki sahtecilik suçuna dair bu özel düzenleme sahte kredi kartı üretilip teslim edilme aşamasına kadar uygulanabilir. Daha açıklayıcı bir ifadeyle başvuru sonucu sahte kart üretilmişse eylem kül halde TCK m. 245/2'yi oluşturacak, yapılan sahtecilik bir şekilde fark edilmiş ve banka tarafından sahte kart üretilmemişse artık failin eylemi 5464 sayılı Kanun'da yer alan kredi kartı sözleşmelerinde sahteciliğe uyacaktır³⁴. Bu noktada TCK m. 245/2'ye teşebbüsten söz edilemeyecektir. Zira ortada tamamlanmış bir suç söz konusudur.

SONUÇ

Sahtecilik fiilleri hemen hemen tüm hukuk sistemlerinde ve özelde ceza kanunlarında tecziye edilen eylemlerdir. Nitekim 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda da parada sahtecilik, mühürde sahtecilik, belgede sahtecilik gibi çeşitli sahtecilik fiilleri suç olarak ihdas edilmişlerdir. Sahte banka veya kredi kartı üretme suçu da TCK'nın 245. maddesinin ikinci fıkrasında suç olarak ihdas edilmiştir. Bu hükmün üst başlığı banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçudur.

Banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması fiillerinin bağımsız bir suç olarak ihdası ilk defa 01 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK'nın 245. maddesiyle birlikte gerçekleşmiştir. Böylece ceza hukukumuzdaki önemli bir eksiklik giderilmiştir.

fıkrasında hüküm altına alınan sahte kredi kartı üretme suçunun 5464 sayılı Kanun'un 37. maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenen kredi kartı sözleşmesindeki sahtecilik suçunu bünyesine aldığı ve bu suçu tükettiği, diğer bir anlatımla bu durumda kredi kartı sözleşmesindeki sahtecilik suçunun, sahte kredi kartı üretme suçunun unsuru olduğu kabul edilmelidir.” Yargıtay CGK, 420/7, 14.01.2020. Ayrıca bkz. Yargıtay CGK, 154/576, 18.11.2021.

³⁴ “5464 Sayılı Banka ve Kredi Kartları Kanunu'nun 37/2. maddesinde yer alan kredi kartı veya üye işyeri sözleşmesinde veya eki belgelerde sahtecilik yapanlar veya sözleşme imzalamak amacıyla sahte belge ibraz edenler şeklindeki düzenlemenin sözleşmenin imzalanmasını da kapsayacak aşamaya kadar uygulanabileceği, kredi kartı sözleşmesinin düzenlenmesinden sonra kartın üretilmesi halinde Türk Ceza Kanunu'nun 245/2, sahte üretilen bu kartın kullanılarak menfaat temin edilmesi halinde ise ayrıca 245/3. maddesine temas eden suçu oluşturacağı ve Türk Ceza Kanunu'nun 245/3. maddesiyle aynı bankaya ait kartın değişik zamanlarda kullanılması halinde ise Türk Ceza Kanunu'nun 43. maddesinin uygulanması gerektiği cihetle; Dosyadaki olgular itibarıyla, kardeşi ...'a ait kimlik bilgileri ve kendi fotoğrafını kullanarak oluşturduğu sahte kimlik ile Finansbank ve Bank Asya'ya başvuran sanığın, kardeşi adına iki ayrı kredi kartının tahsis edilmesini sağladığı, akabinde oluşturulan sahte kartları alarak farklı tarihlerde bir çok harcama yaptığı, her iki bankaya yapılan başvuru esnasında verilen kimlik fotokopisi üzerindeki resmin sanığa ait olduğu ve sanığın da savunmasında eylemini ikrar ettiği olayda...; sanığın sahte belgeler ile bankalara yaptığı başvuru üzerine, kredi kartı sözleşmesinin düzenlenmesinden sonra kartların tahsis edilmesi karşısında, sanığın eylemleri, banka sayısınca, 5237 Sayılı Kanun'un 245/2. maddesinde belirtilen başkalarına ait banka hesaplarıyla ilişkilendirilerek sahte banka veya kredi kartı üretme, satma vb., suçunu oluşturmaya rağmen, suç vasfında yanılığa düşülerek yazılı şekilde hüküm kurulması hukuka aykırı bulunmuştur.” Yargıtay 8. CD, 9121/3972, 08.05.2024; Yargıtay 8. CD, 14936/3968, 08.05.2024; Yargıtay 8. CD, 6127/3452, 24.04.2024.

Bununla birlikte, TCK'nın 245/2. maddesinde yer alan suç, Kanunun ilk halinde mevcut olmayıp, 29/06/2005 tarih ve 5377 sayılı Kanun ile sonradan eklenmiştir. 5237 sayılı TCK'da birçok sahtecilik fiili suç olarak düzenlenmekte iken banka veya kredi kartlarının toplumsal ve ekonomik hayatta ifa ettikleri rol, bu kartların gerçek oldukları hususunda kamuda söz konusu olan güvenin korunması adına bu kartlarda yapılacak sahteciliklerin ayrıca suç olarak ihdas edilmesi de isabetli bir yaklaşım olmuştur. Her ne kadar banka veya kredi kartları özel belge olarak nitelendirilebilir olsa da, böyle bir suç tipi olmasaydı, bu kartlarda yapılacak sahtecilik özel belgede sahtecilik olarak vasıflandırılacak, bu sahte kartların üretilmesine rağmen kullanılmaması halinde ise özel belgede sahtecilik suçunun oluştuğundan bahsedilemeyecekti. TCK m. 245/2'nin ihdasıyla bahsi geçen bu rizikoların önüne geçilmiştir.

TCK 245/2'de yer alan suç tipi, banka veya kredi kartlarında yapılan sahteciliği cezalandırmaktadır. Bununla birlikte banka veya finans kuruluşuna kredi kartı başvurusunda bulunulduğunda banka ile kartın hamili olacak kişi arasında bir kredi kartı sözleşmesi imzalanmaktadır. Bu sözleşmeye ek olarak kart hamili bazı belgeleri de bankaya sunmaktadır. İşte bu sözleşme ve eki belgelerde yapılacak sahteciliği cezalandıran bir hüküm daha karşımıza çıkmaktadır. 5464 sayılı BKKK'nın 37/2. maddesinde kredi kartı sözleşmesi veya eki belgelerde sahtecilik yapılmasına ilişkin özel bir suç tipi yer almaktadır. Buna göre “kredi kartı veya üye işyeri sözleşmesinde veya eki belgelerde sahtecilik yapanlar veya sözleşme imzalamak amacıyla sahte belge ibraz edenler bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına mahkûm edilecekleri” hükmü söz konusudur. Hemen ifade edelim ki, kredi kartı veya üye işyeri sözleşmeleri aslında esasen birer özel belgedir ve bunlarda yapılan sahtecilikler TCK bağlamında özel belgede sahtecilik kapsamında mütalaa edilecektir. Ancak kanun koyucu kartlı ödemeler sisteminin güvenilirliğini korumak adına, kart başvurusu sırasında imzalanan sözleşmelerde yapılan sahteciliği özel belgede sahtecilik suçundan ayrı olarak cezalandırmıştır. Sahte belgeler sunulmasına rağmen, yapılan sahteciliğin banka veya finans kuruluşu tarafından fark edilmeyerek bir de kartın basılması halinde karşımıza üç farklı norm çıkmaktadır (TCK m. 245/2, TCK m. 207 ve 5464 s. BKKK m. 37/2).

Bu suçlar arasındaki içtima meselesinin nasıl çözümleneceğine ilişkin kanaatime gelecek olursak öncelikle ifade edelim ki, 5464 sayılı Kanunun 37/2. maddesinde yer alan norm her ne kadar özel bir belgede sahtecilik suçu olsa da bahsi geçen suçla TCK 207 arasında özel norm genel norm ilişkisi vardır ve özel normun önceliği ilkesi gereğince kredi kartı sözleşmesi ve eki belgelerde yapılan sahtecilik yalnızca 5464 s. K. m. 37/2'ye uymaktadır. Ayrıca TCK 207'nin de oluştuğu söylenemez. TCK 212 hükmünün de burada uygulanma ihtimali yoktur, zira

belgede sahtecilik suçlarına özel bu iltima hali (TCK 212) yalnızca TCK’da yer alan suçlar bakımından uygulanabilir.

5464 s. Kanun m. 37/2’deki suçun, TCK m. 245/2 ile olan iltima ilişkisinin nasıl çözümleneceği meselesine ilişkin ise kanaatimce şöyle bir tutum benimsenebilir: 5464 sayılı Kanun’da yer alan kredi kartı sözleşmelerindeki sahtecilik suçuna dair bu özel düzenleme sahte kredi kartı üretilip teslim edilme aşamasına kadar uygulanabilir. Daha açıklayıcı bir ifadeyle sahte belgelerle başvuru yapılmış ve başvuru sonucunda sahte bir kart üretilmişse eylem kül halde TCK m. 245/2’yi oluşturacak, yapılan sahtecilik bir şekilde fark edilmiş ve banka tarafından sahte kart üretilmemişse artık failin eylemi yalnızca 5464 sayılı Kanun’da yer alan kredi kartı sözleşmelerinde sahteciliğe uyacaktır. Bu noktada TCK m. 245/2’ye teşebbüsten söz edilemeyecektir. Zira ortada tamamlanmış bir suç (5464 s. Kanun m. 37/2) söz konusudur.

KAYNAKÇA

Ağkuş KF, ‘Gerçeğe Aykırı Beyan, Sözleşme Ve Eki Belgelerinde Sahtecilik Suçu’ (2024) 6 (2) Türk-Alman Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 96-132.

Akbulut B, *Bilişim Alanında Suçlar* (Adalet Yayınevi, 2017).

Artuk ME, Gökçen A, Alşahin ME ve Çakır K *Ceza Hukuku Özel Hükümler* (Adalet Yayınevi, 2023).

Bayraktar K., Banka Kredi Kartlarıyla İşlenebilen Suçlar, Banka ve Kredi Kartları Sempozyumu I (İstanbul 1996).

Değirmenci O, ‘2004 Türk Ceza Kanunu’nun Bilişim Suçları Bakımından Değerlendirilmesi’ (2005) (58) Türkiye Barolar Birliği Dergisi 195-208.

Dülger MV, *Bilişim Suçları ve İnternet İletişim Hukuku* (Adalet Yayınevi, 2020).

Erdoğan Y, *Türk Ceza Kanunu’nda Bilişim Suçları (Avrupa Konseyi Siber Suç Sözleşmesi ve Yargıtay Kararları ile)* (Legal Yayınevi, 2013).

Ergün GO, ‘Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması’ (2013) 19 (2) Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi 1065-1086.

Gökçen, A, *Belgede Sahtecilik Suçları* (Adalet Yayınevi, 2018).

Günarslan Y, *Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu* (Seçkin Yayıncılık, 2017).

Koca M, ve Üzülmöz İ, *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler* (Seçkin Yayınevi, 2023).

Koca M, ve Üzülmöz İ, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (Adalet Yayınevi, 2019).

Koç Z, *Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması* (On iki Levha Yayıncılık, 2020).

Mahmutoğlu F, ‘Türk Ceza Kanunu’nda Yer Alan Bilişim Alanındaki Suçlar Ve Karşılaşılan Sorunların Yargı Kararları Işığında Değerlendirilmesi’ (2013) 71 (1) Journal of Istanbul University Law Faculty 855-889.

Özbek VÖ, Doğan K, ve Bacaksız P, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (Seçkin Yayıncılık, 2024).

Özbek VÖ, ‘Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu (TCK m. 245)’ 2007 (9) Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 1019-1063.

Tezcan D, Erdem MR, ve Önok RM, *Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku* (Seçkin Yayıncılık, 2023).

Topuz V, ‘Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçunun (TCK m. 245) Kanunda Düzenlendiği Yere ve Madde Başlığına İlişkin Bir Değerlendirme’ (2025) 25 (63) Türkiye Adalet Akademisi Dergisi 449- 474.

Topuz V, *Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu* (Adalet Yayınevi, 2025).

Yenigün B, *Uygulamada ve Yargıtay Kararlarında Doğrudan Bilişim Suçları* (Türkiye Adalet Akademisi Yayınları, 2021).

Yıldız ME, *Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu* (Adalet Yayınevi, 2015).

Yazar Beyanı	
Yazarların Katkıları	Bu çalışma tek yazarlıdır.
Mali Destek	Yazar, bu çalışmanın araştırılması, yazarlığı veya yayınlanması için herhangi bir finansal destek almamıştır.
Çıkar Çatışması/Ortak Çıkar Beyanı	Yazar tarafından herhangi bir çıkar çatışması veya ortak çıkar beyan edilmemiştir.
Etik Kurul Onayı Beyanı	Çalışmanın herhangi bir etik kurul onayı veya özel bir izne ihtiyacı yoktur.
Araştırma ve Yayın Etiği Bildirgesi	Yazar, makalenin tüm süreçlerinde TRÜHFD’nin bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulduğunu ve verilerde herhangi bir tahrifat yapılmadığını, karşılaşılabilecek tüm etik ihlallerde TRÜHFD’nin, yayın ve editör kurullarının hiçbir sorumluluğunun olmadığını beyan etmektedir.